

Sygn. akt IV U 562/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 maja 2017r. w S.

odwołania A. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 4 maja 2016 r. (Nr (...))

w sprawie A. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 562/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4.05.2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748 ze zm.) odmówił ubezpieczonej A. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z 12.04.2016 r. nie stwierdziła u niej niezdolności do pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożyła ubezpieczona, która wskazała, iż jest chora na stwardnienie rozsiane. A. G. była uprzednio uprawniona do świadczenia rehabilitacyjnego. Stosowana terapia nie przyniosła jednak efektów i stan zdrowia ubezpieczonej, w jej ocenie, nie pozwala na podjęcie przez nią pracy.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosil o jego oddalenie argumentując, iż nie wnosi ono do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych i prawnych, które uzasadniałby zmianę zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Ubezpieczona A. G., urodzona (...), była uprawniona do świadczenia rehabilitacyjnego w okresie od 13.03.2015 r. do 6.03.2016 r. (bezporne, akta ZUS).

W dniu 10.02.2016 r. ubezpieczona złożyła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 1-4 akt ZUS). W toku postępowania orzeczniczego organ rentowy ustalił, że A. G. legitymuje się okresami składkowymi i nieskładkowymi w łącznym wymiarze 32 lat, 7 miesięcy i 20 dni, z czego na okres dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę, tj. od 10.02.2006 r. do 9.02.2016 r., wymiar wskazanych okresów wynosi 10 lat. Ubezpieczona została przebadana przez Komisję Lekarską ZUS, która stwierdziła u niej dyskretny zespół piramidowo-mózdkowy lewostronny w przebiegu stwardnienia rozсіяnego oraz zespół bólowy kręgosłupa aktualnie bez upośledzenia ruchomości. Aktualne zaawansowanie tych schorzeń, szczególnie narządu ruchu i układu nerwowego, bez istotnej dysfunkcji ruchowej, nie narusza sprawności organizmu w stopniu dającym podstawy do orzeczenia długotrwałej niezdolności do pracy. Dlatego też orzeczeniem z dnia 12.04.2016 r. Komisja Lekarska ZUS uznała, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (k. 120 akt ZUS tom dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej).

Orzeczenie to stało się podstawą dla (...) Oddział w S. do wydania zaskarżonej decyzji z dnia 4.05.2016 r. (k. 14 akt ZUS).

W toku postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłych z zakresu neurologii, kardiologii, endokrynologii, psychiatrii i psychologii. Biegła neurolog (opinia wraz z opinią uzupełniającą k. 14-15 i 24 akt sprawy) uznała, iż pomimo istnienia u A. G. stwardnienia rozсіяnego o przebiegu rzutowo-remisyjnym, jest ona zdolna do pracy zawodowej zgodnej z kwalifikacjami i dotychczas wykonywanej. Od 2011 r. ubezpieczona poddawana jest leczeniu immunomodulującym I linii interferonem beta. Leczenie jest dobrze tolerowane. Ostatni rzut choroby, określony jako łagodny, zaobserwowano w maju 2016 r. Po przeanalizowaniu wyników badań (...) głowy i kręgosłupa szyjnego z 2016 r. oraz po przeprowadzonym samodzielnie badaniu, biegła neurolog stwierdziła, że ubezpieczonej przeciwskazane jest ciężka praca fizyczna, w zmiennych warunkach atmosferycznych, prace na wysokości, wymagające długiego stania i chodzenia. A. G. może jednak wykonywać pracę biurową, tj. pracę umysłową. Aktualnie proces demielinizacyjny pozostaje w okresie remisji i jego stopień nie sprowadza na ubezpieczoną niezdolności do pracy. Klinicznie nie odnotowano nowych rzutów choroby SM. Reasumując, biegła uznała, że ubezpieczona jest zdolna do wykonywania pracy umysłowej, biurowej, w tym pracy w zawodzie technika ekonomisty.

Biegli psycholog, psychiatra, endokrynolog i kardiolog (opinia k. 47-50 akt sprawy) rozpoznali u ubezpieczonej funkcjonowanie intelektualne w granicach normy, organiczne zaburzenia nastroju o łagodnym przebiegu, organiczne zaburzenia osobowości, nadciśnienie tętnicze, napadową tachykardię w wywiadzie, przeżyty w 1999 r. zabieg strumektomii z powodu wola guzowatego oraz eutyreozę. Schorzenia te nie powodują niezdolności do pracy zgodnej z posiadanymi przez ubezpieczoną kwalifikacjami. Występujące u A. G. nadciśnienie tętnicze określono jako umiarkowane i niepowikłane istotnymi zmianami narządowymi. Układ krążenia jest wydolny. Nie odnotowano ostrych incydentów wieńcowych. Aktualny stan endokrynologiczny wymaga obserwacji, ale nie narusza sprawności organizmu w stopniu sprowadzającym niezdolność do pracy. Ubezpieczona funkcjonuje intelektualnie w granicach normy, ale istnieje u niej możliwość organicznego uszkodzenia (...). Dysfunkcje te jedynie nieznacznie utrudniają jej codzienne funkcjonowanie i nie sprowadzają niezdolności do pracy z przyczyn psychiatrycznych.

Ubezpieczona posiada wykształcenie średnie- technik ekonomista. Dotychczas, przez ponad 30 lat pracowała w (...) sp. z o. o. w O. jako pracownik biurowy oraz księgową (okoliczności bezsporne, informacja o okresach składkowych i nieskładkowych k. 6 akt ZUS, oświadczenie ubezpieczonej k. 62 akt sprawy).

Odwołanie ubezpieczonej nie jest zasadne.

Renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 1- 3 oraz ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, osobie, która jest niezdolna do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy oraz, jeśli niezdolność do pracy powstała w okresach wskazanych w ustawie, m. in. w czasie ubezpieczenia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego z wymogów nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Przywołana ustawa w art. 12 ust. 1-3 stanowi, iż niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W celu ustalenia, czy A. G. jest niezdolna do pracy, Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych z zakresu neurologii, psychologii, psychiatrii, endokrynologii oraz kardiologii.

W ocenie Sądu Okręgowego, sporządzone przez biegłych opinie stanowią wiarygodne i miarodajne dowody pozwalające stwierdzić, czy ubezpieczona na datę wydania zaskarżonej decyzji była osobą niezdolną do pracy. Opinie te zostały sporządzone przez osoby o odpowiednim wykształceniu, posiadające specjalistyczną wiedzę z zakresu medycyny. Ich sporządzenie zostało poprzedzone bezpośrednim badaniem ubezpieczonej oraz zapoznaniem się z dokumentacją medyczną zgromadzoną w sprawie. Wnioski, do których doszli biegli, są spójne, logiczne i kategoryczne.

Biegli z zakresu aż pięciu specjalności jednoznacznie stwierdzili, że ubezpieczona, mimo dotykających ją schorzeń, jest zdolna do pracy zgodnej z jej kwalifikacjami. Zauważyć należy, iż ubezpieczona posiada wyuczony zawód-technik ekonomista i dotychczas wykonywała pracę o charakterze umysłowym tj. pracę biurową oraz zatrudniona była jako księgowa. W ocenie biegłych, choroby A. G. nie przekreślają zdolności do wykonywania wymienionych prac. Biegła neurolog wprost przyznała, że aktualnie proces demielinizacyjny pozostaje w okresie remisji a klinicznie nie odnotowano nowych rzutów choroby SM. Do tożsamyh wniosków, w zakresie zdolności do pracy, biegli doszli analizując stan kardiologiczny, endokrynologiczny oraz psychiczny ubezpieczonej. A. G. żądała przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego neurochirurga. Sąd oddalił ten wniosek dowodowy, gdyż w przedmiocie istnienia u ubezpieczonej niezdolności do pracy wypowiedała się biegła neurolog. Biegła ta wyczerpująco oceniła stan neurologiczny ubezpieczonej. Podkreślić należy, iż A. G. nie kwestionowała ustaleń poczynionych przez biegłą neurolog. Dlatego też omawiany wniosek dowodowy, jako zbędny dla wydania rozstrzygnięcia, podlegał oddaleniu. Ubezpieczona kwestionowała opinię psychiatry, jednakże nie wskazała żadnych przyczyn, które podważyłyby merytoryczną wartość tej opinii.

W tym miejscu zaznaczyć należy, iż potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii. Nie uzasadnia przeprowadzenia dowodu z opinii kolejnych biegłych lekarzy sądowych przekonanie ubezpieczonego o utrzymującym się stanie inwalidztwa (wyroki Sądu Najwyższego z 4.08.1999 r., I PKN 20/99 oraz z 14.05.1997 r. II UKN 108/97).

Wobec ustalenia, na podstawie materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie, iż ubezpieczona jest zdolna do pracy, stwierdzić należy, iż nie spełnia ona podstawowego wymogu uzyskania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, stosownie do treści art. 57 ust. 1 pkt. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł o oddaleniu odwołania.